

Trgovački sud u Varaždinu
Cehovska ulica 1, 42000 Varaždin
za
Visoki trgovački sud RH
Savska cesta 62, 10000 Zagreb

Poslovni broj: **St-317/2025**

Stečajni dužnik: **Industrogradnja d.d. u stečaju**, Ulica A. Šenoe 4-6 , OIB: 03714155365

Stečajni vjerovnici: **ISTO Grupa d.d.**, Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB: 78858201330
ISTO Upravljanje d.o.o., Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB: 22424877822
ISTO Nekretnine d.o.o., Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB 78777734730
ISTO Servis d.o.o., Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB 53116557984
ISTO Usluge d.o.o., Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB 71617987089
Cipela broj 42 d.o.o., Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB 63657780051

ŽALBA

protiv rješenja St-317/2025-456 od 25. rujna 2026. godine

U Zagrebu, 12. listopada 2026. godine

I. Trgovački sud u Varaždinu je u ovom predmetu dana 25. rujna 2026. godine donio rješenje posl. broj St-317/25-456 ("**Rješenje**") kojim je odbio prijedlog stečajnih vjerovnika ISTO Grupa d.d., ISTO Nekretnine d.o.o., ISTO Servis d.o.o., ISTO Usluge d.o.o., Cipela broj 42 d.o.o. i ISTO Upravljanje d.o.o., koje sve zastupa Josip Galinec, za ukidanjem odluka skupštine vjerovnika dužnika Industrogradnja d.d. u stečaju održane dana 10. rujna 2026. godine ("**Skupština**"), jer da nisu protivne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Stečajni vjerovnici protiv Rješenja pravodobno podnose žalbu zbog bitnih povreda pravila stečajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, osobito članaka 106. i 108. Stečajnog zakona (dalje: "**SZ**").

Josip Galinec, zakonski zastupnik Stečajnih vjerovnika, na Skupštini je izjavio prigovor te zatražio da sud, temeljem čl. 108. Stečajnog zakona ukine sve odluke Skupštine jer su protivne zajedničkom interesu svih vjerovnika:

1. neće se provoditi financijskog vještačenje okolnosti izdavanja tabularne isprave;
2. ne uskraćuje se suglasnost za postupanje u predmetu TS Zagreb, St-1264/21;
3. ne uskraćuje se suglasnost za vođenje parnice TS Varaždin, P-118/25;
4. ne mijenja se broj članova i sastav odbora vjerovnika;
5. ne imenuje se nova stečajna upraviteljica.

Dokaz: zapisnik sa skupštine od 10. rujna 2026. godine, prileži spisu

Sud o zahtjevu za ukidanje odluka Skupštine nije odlučio na samoj Skupštini, nego zasebnim Rješenjem, kojim je odbio zahtjev za ukidanjem odluka Skupštine.

PRAVO GLASA NA SKUPŠTINI

II. Prvostupanjski sud počinio je bitnu povredu odredaba stečajnog postupka jer je **nepravilno i nezakonito utvrdio pravo glasa prisutnih vjerovnika**, što je izravno utjecalo na donošenje svih odluka na Skupštini.

Konkretno, sud je **priznao pravo glasa društvu ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju**, umjesto društvu ISTO Upravljanje d.o.o., **svim vjerovnicima koji su prisustvovali Skupštini** – bez obzira da li su njihove tražbine utvrđene, osporene ili prestale, a na Skupštini je sudjelovala i osoba koja više nije stečajni vjerovnik jer je tražbinu u međuvremenu otuđila.

Pravo glasa dano ranijem imatelju tražbine ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju

III. Društvo ISTO Upravljanje d.o.o. ("**ISTO Upravljanje**") je Ugovorom o ustupu od 29. prosinca 2023. godine ("**Ugovor o ustupu**") steklo tražbinu ustupitelja, društva ISTO Industrogradnja d.o.o. ("**ISTO Industrogradnja**"), sada u stečaju, koja tražbina je prijavljena i utvrđena u ovom stečajnom postupku u iznosu od 4.834.515,83 eura.

Navedeno je potvrdio i stečajni upravitelj ISTO Industrogradnje, svojom ovjerenom izjavom od 24. rujna 2025. godine, kao i Ugovorom sklopljenim sa ISTO Upravljanje od 3. veljače 2026. godine, na kojem je potpis ustupitelja također ovjeren.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ("**VTS RH**") je puta više puta utvrdio da je Ugovor o ustupu u valjanoj formi i proizvodi pravne učinke; u rješenju PŽ-4257/25 od 5. studenog 2025. godine, zatim PŽ-573/26 od 14. srpnja 2026. godine i PŽ-1524/25 od 10. travnja 2025. godine.

Osim toga, i skupština vjerovnika ISTO Industrogradnje održana dana 13. lipnja 2025. godine donijela je odluku kako se Ugovor o ustupu neće pobijati.

Neovisno o svemu navedenom, (nova) stečajna upraviteljica ISTO Industrogradnje je dana 2. ožujka 2026. godine izjavila jednostrani raskid Ugovora o ustupu. Raskid je osporen od strane ISTO Upravljanje, jer su navodi na kojima se raskid temelji očito neistiniti.

Prvostupanjski sud ne spori da je tražbina predmetnim ustupom (sporazum stranaka, opisan u Ugovoru o ustupu, sastavljen u propisanoj formi, uz javnobilježnički ovjeren potpis ustupitelja, čime je potvrđena nesporna volja stranaka) prešla na društvo ISTO Upravljanje, ali je postupio pogrešno kada je temeljem jednostranog raskida (jednostrana, osporena izjava) i nedopuštenog zahtjeva za utvrđivanje prava glasa, predmetnu tražbinu i pravo glasa temeljem iste "*vratio*" društvu ISTO Industrogradnja.

Naime, stečajni postupak je nesporni, izvanparnički postupak u kojem se ne mogu donositi odluke o spornim pitanjima izvan okvira stečaja, niti su u stečajnom postupku dopušteni zahtjevi za utvrđivanjem bilo kakvih spornih prava.

Tako i VTS RH u svom rješenju posl. broj PŽ-1146/23 od 2. svibnja 2023. godine:

"...budući da u stečajnom (nespornom, izvanparničnom) postupku nije dopušteno podnositi prijedloge za utvrđenje postojanja odnosno nepostojanja kakva prava ili pravnog odnosa, prvostupanjski se sud nepotrebno upustio u odlučivanje o osnovanosti prijedloga."

*Dokazi: rješenje posl. broj PŽ-1146/23 od 2. svibnja 2023. godine
Ugovor o ustupu od 29. prosinca 2023., Izjava od 24. rujna 2025.,
Ugovor od 3. veljače 2026. godine, Raskid od 2. ožujka 2026. - prileže spisu*

IV. Dakle, u konkretnom slučaju sporno je samo pitanje učinka jednostrane izjave o raskidu, a pritom se valjanost izjave treba utvrđivati u parničnom postupku (izvan stečajnog postupka). Posebno jer je navedeno pitanje sada predmet parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Pazinu, posl. broj P-51/26, u kojem je donesena regulacijska privremena mjera kojom se ISTO Industrogradnji zabranjuje raspolaganje predmetnom tražbinom.

ISTO Upravljanje je ustupom stupilo u puni pravni položaj ISTO Industrogradnje, ranijeg vjerovnika. Predmetna tražbina može ponovo promijeniti imatelja samo sporazumom stranaka ili pravomoćnom sudskom odlukom, a ne i osporenom jednostranom izjavom ranijeg imatelja.

To potvrđuje i pravno stajalište izraženo u rješenju VTS RH, PŽ-3074/17 od 25. svibnja 2017. godine koje opisuje usporedivu pravnu situaciju:

"Prvostupanjski sud utvrdio je:

- da su predlagatelji prijavili tražbine u stečajnom postupku nad dužnikom, koje tražbine su im priznate kao tražbine prvog višeg isplatnog reda,*
- da su predlagatelji otuđili svoje tražbine koje su prijavili u stečajnom postupku,*
- da je Adria Resorts d.o.o. javno ovjеровljenom ispravom dokazao prijenos tražbine.*

Na ovako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno je primijenio materijalno-pravo kada je odbio zahtjev predlagatelja da im se prizna pravo glasa na skupštini vjerovnika, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere kojom se suspendira pravo glasa Adria Resorts d.o.o.

Kako su predlagatelji nakon otvaranja stečajnog postupka otuđili tražbine, a prijenos tražbina na društvo Adria Resorts d.o.o. dokazan je javno ovjеровljenom ispravom, to je Adria Resorts d.o.o. stupio u pravni položaj predlagatelja, kao svojih prednika. Stoga, pravo glasa na skupštini vjerovnika ima Adria Resorts d.o.o., a ne predlagatelji."

Dokaz: rješenje VTS RH, PŽ-3074/17 od 25. svibnja 2017. godine

U gore navedenoj i priloženoj sudskoj praksi VTS RH je potvrdio da pravo glasa pripada stjecatelju (koji je tražbinu stekao sporazumom stranaka - ustupom koji je sklopljen u valjanoj formi), a ne prenositeljima koji su naknadno jednostrano osporili prijenos tražbine.

V. Stečajni vjerovnici žele istaknuti da se raskid od 2. ožujka 2026. godine, kojim je stečajna upraviteljica Alma Opačak izjavila raskid Ugovora o ustupu temelji se na slijedećoj tvrdnji:

"ISTO Industrogradnja d.o.o. nema nikakvih financijskih obveza prema društvu ISTO Servis d.o.o. ... jer u knjizi U-RA za 2023. g. i 2024. nema dokaza o izdanim, zaprimljenim i provedenim računima od strane povezanog društva ISTO Servis d.o.o. prema ISTO Industrogradnja d.o.o."

Navedena tvrdnja je netočna i neistinita, što stečajna upraviteljica Alma Opačak dobro zna, a bez obzira na to izjavila je raskid koji je utemeljen na neistinitoj činjenicama.

Društvo ISTO Servis d.o.o. ("**ISTO Servis**") je vjerovnik ISTO Industrogradnje. U stečajnom postupku nad ISTO Industrogradnjom u korist društva ISTO Servis utvrđena je tražbina u iznosu 122.283,84 eura, kao rezultat danih pozajmica (a ne računa za usluge te je stoga knjiga U-RA irelevantna). Pri tome se sve pozajmice uplaćene sa poslovnog računa ISTO Servisa na račun ISTO Industrogradnje i vjerovnika ISTO Industrogradnje.

Stečajna upraviteljica Alma Opačak analizirala je tražbinu društva ISTO Servis te istu priznala u ovom stečajnom postupku nad ISTO Industrogradnjom. Štoviše, tražbina utvrđena ISTO Servisu manja je od iznosa danih pozajmica upravo za iznos od 10.000,00 eura, koliko iznosi naknada za ustup tražbine temeljem Ugovora o ustupu, namirena tim prijebojem.

Dokazi: nesporno, uvid u spis TS u Pazinu, posl. broj St-401/24

Stečajna upraviteljica u raskidu tvrdi da višestruki prijeboj kojim je plaćena naknada iz Ugovora o ustupu nije valjan jer nije postojao poslovni odnos ISTO Industrogradnje i ISTO Servisa, što je očito neistinito jer je u stečajnom postupku pravomoćno utvrđena tražbina (u iznosu preostalom nakon namirenja naknade iz Ugovora o ustupu). Stečajna upraviteljica, nadalje, tvrdi da višestruki prijeboj nije vjerodostojan jer stečajni dužnik nema zaveden račun temeljem kojeg je nastala obveza, što je utvrdila uvidom u evidenciju PDV-a, zanemarujući pritom da obveza može nastati i isplatom pozajmica - što je upravo bio slučaj.

VI. Naravno, prvostupanjski (stečajni) sud nije u stečajnom postupku trebao utvrđivati navedene činjenice, ali nije smio niti udovoljiti zahtjevu ISTO Industrogradnje da se istoj prizna pravo glasa. Jednostrana izjava (o raskidu) koju je taj vjerovnik dostavio u stečajni spis nije, prema Stečajnom zakonu, valjani dokument za prijenos tražbine.

Priznavanjem prava glasa ustupitelju predmetne tražbine, umjesto zakonitom imatelju iste, prvostupanjski sud je na temelju predmetne tražbine u iznosu od čak 4.834.515,83 eura **dopustio formiranje fiktivne većine**. Time je sud u potpunosti neutralizirao i obezvrijedio stvarnu volju zakonitih vjerovnika, budući da je pravo glasa priznao osobi koja više nije materijalnoopravno ovlaštena raspolagati tim pravom.

Odluke skupštine vjerovnika donesene većinom koja je formirana uračunavanjem glasova osoba kojima pravo glasa nije pripadalo ne mogu se smatrati izrazom zakonito utvrđene volje stečajnih vjerovnika.

Zakonitost skupštinskih odluka pretpostavlja ne samo pravilnost samog postupka glasovanja, već i prethodno pravilno utvrđenje osoba ovlaštenih glasovati te visine tražbina prema kojima se njihovi glasovi obračunavaju.

U konkretnom slučaju odlučan utjecaj nepravilnog utvrđenja prava glasa iz predmetne tražbine na ishod glasovanja proizlazi iz činjenice da bi, da je pravo glasa po spornoj tražbini od 4.834.515,83 eura priznato ISTO Upravljanju, koje je podržavalo prijedloge odluka, rezultat glasovanja iznosio **9.761.464,54 eura ZA** i 6.680.855,11 eura PROTIV, **čime bi se u cijelosti preokrenula većina na temelju koje su donesene sve sporne odluke.**

Prvostupanjski sud pritom u točki 11.2. obrazloženja pobijanog Rješenja polazi od pravnih učinaka jednostrane izjave o raskidu Ugovora o ustupu od 29. prosinca 2023. godine, **iako je upravo učinak tog raskida sporan i predmet je zasebnog parničnog postupka (pred Trgovačkim sudom u Pazinu, posl. broj P-51/26).** Samo činjenica da je dana izjava o raskidu ne dokazuje da su postojale zakonske ili ugovorne pretpostavke za raskid, niti se može izvesti zaključak da je sporna tražbina samim primitkom takve izjave ponovno prešla na ustupitelja.

Prema tome, pitanje pripadnosti prava glasa po spornoj tražbini nije sporedno postupovno pitanje, već odlučna pretpostavka zakonitog formiranja većine na Skupštini. Prvostupanjski sud nije mogao zaključiti da donesene odluke nisu protivne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, a da prethodno nije na pravno prihvatljiv i dostatno obrazložen način ocijenio pripadnost prava glasa po tražbini koja je odlučujuće utjecala na rezultat ukupnog glasovanja.

Zajednički interes stečajnih vjerovnika u smislu članka 108. stavka 1. Stečajnog zakona ne može se svesti isključivo na gospodarsku svrhovitost pojedinih odluka, već obuhvaća i zakonito ostvarivanje njihovih kolektivnih prava u odlučivanju o upravljanju stečajnim postupkom. Odluka čiji je ishod odlučujuće uvjetovan glasovima osobe kojoj pravo glasa nije pripadalo ne može se opravdati pozivanjem na njezinu navodnu gospodarsku opravdanost.

Slijedom navedenoga, žalitelji smatraju da je prvostupanjski sud bio dužan pravilno ocijeniti pripadnost prava glasa na dan održavanja Skupštine, vodeći računa o dokazanom prijenosu tražbine i spornosti pravnih učinaka naknadne jednostrane izjave o raskidu, bez meritornog odlučivanja o ugovornom sporu koji je predmet zasebne parnice. Odnosno sada u navedenom kontekstu ocijeniti zakonitost donesenih odluka i njihovu suglasnost sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika u smislu članka 108. stavka 1. Stečajnog zakona.

Pravo glasa dano svim prisutnim vjerovnicima osporenih tražbina

VII. Prvostupanjski sud je paušalnim priznavanjem prava glasa svim vjerovnicima osporenih tražbina prisutnim na skupštini grubo zloupotrijebio diskrecijsku ovlast iz čl. 106. st. 4. Stečajnog zakona ("**SZ**").

Sud može koristiti svoju ovlast isključivo ako vjerovnik bez prava glasa zatraži to pravo, uz valjan razlog, a ostali se vjerovnici o tome ne uspiju usuglasiti. Stečajni vjerovnici smatraju da je i tada **sud obvezan ocijeniti vjerojatnost konkretne osporene tražbine i stanja konkretnog postupka.**

Umjesto toga, prvostupanjski sud je samoinicijativno i paušalno priznao pravo glasa za sve vjerovnike čije su tražbine osporene, a pristupili su Skupštini, samo temeljem njihovih prijava tražbina, bez da je napravio ikakvu provjeru stanja tih tražbina, utvrdio je su li pravodobno pokrenute parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporenih tražbina, jesu li takve parnice pravomoćno okončane i u čiju korist, jesu li tražbine u međuvremenu prestale i slično.

Time je stvorena nezakonita situacija u kojoj su vjerovnici s osporenim tražbinama raspolagali s gotovo jednakim brojem glasova, kao i vjerovnici čije su tražbine pravomoćno utvrđene, što u potpunosti obezvrjeđuje sam institut ispitivanja tražbina.

U točki 11.3. pobijanog Rješenja sud navodi da je većina vjerovnika pokrenula parnice ili predložila nastavak postupaka, ali ne navodi koji vjerovnici, kada, za koji iznos ni kakav je status pojedine tražbine. Sama činjenica da je većina pokrenula parnice (što implicira da dio vjerovnika nije pokrenuo parnice) ne obrazlaže zašto je svima priznato pravo glasa.

Pravo glasa po utvrđenoj tražbini i privremeno pravo glasa po osporenoj tražbini nisu pravno istovjetni. U situaciji u kojoj su upravo veliki osporeni glasovi odredili ishod, sud mora pokazati da je ovlast iz članka 106. SZ-a primijenjena prema provjerljivim i jednakim kriterijima. Bez toga se ne može isključiti da je protivna većina oblikovana glasovima čiji imatelji ili pravna osnova nisu pravilno utvrđeni.

Iz zapisnika sa Skupštine proizlazi da je pravo glasa dano za ukupno 9.000.275,48 eura tražbina koje su utvrđene i tražbina koje su osporene, ali postoji ovršna isprava. Nasuprot tome je pravo glasa dano i za čak 7.439.589,45 eura tražbina koje su osporene, bez ovršnih isprava. Iz navedenog je jasno da su i samo osporene tražbine imale odlučan utjecaj na glasovanje.

VIII. Sud je, između ostalih priznao pravo glasa i tražbini društva Meine d.o.o. ("**Meine**") u iznosu 4.530.903,26 eura (čime je vjerovnik koji nema utvrđenu tražbinu ni ovršnu ispravu dobio preko četvrtine ukupnih glasova na Skupštini i time mogućnost utjecati na donesene odluke), što jasno ilustrira koliko je apsurdno i pogrešno paušalno svima priznati pravo glasa.

Radi se o tražbini za naknadu štete koja je navodno nastala društvu Fio&D d.o.o. ("**Fio&D**") još 2006. godine, kada isto zbog blokade računa nije moglo izdati garanciju za posredovanje u navodnoj trgovini između društva Santrade i Agrokora. Osim što je navodna šteta prijavljena u iznosu mnogostruko većem od ukupnih prihoda društva koje je štetu navodno pretrpjelo, predmetnu štetu nisu potraživale ni stranke navodnog posla niti je bilo kakva šteta plaćena, a pravni prednik stečajnog dužnika nije bio niti prvi ni jedini koji je 2006. godine blokirao račun Fio&D (što se ističe kao razlog nemogućnosti dobivanja garancije).

Fio&D je 2013. godine zatražio predstečajni postupak, u kojem su vjerovnici prijavili preko 15 milijuna eura tražbina (a najviše među njima pravni prednik ovdje Stečajnog dužnika, za zakupninu hotela koju Fio&D nije plaćao gotovo cijelo desetljeće, a hotel je to vrijeme koristio). Nakon što predstečajni postupak nije završio sklapanjem nagodbe, Fio&D je, nakon dugotrajne blokade, izbjegao stečaj pripajanjem novoosnovanom društvu Meine, ovdje stečajnom vjerovniku.

Meine je od osnutka poslovno neaktivno društvo (bez prihoda, bez zaposlenih), nema niti je ikada imao otvoren žiro-račun (čime se izbjegava stečaj - jer se ne može utvrditi blokada računa).

Predmet u kojem Meine potražuje naknadu štete na teret ovdje stečajnog dužnika vodi se još od 2009. godine (sada je to parnica radi utvrđenja tražbine), a do danas nije donesena ni prvostupanjska presuda. Koliko je utemeljeno potaživanje Meine u iznosu od gotovo 5.000.000 eura (iznos koji nekoliko puta premašuje tada ukupne godišnje prihode Fio&D i više od reda veličine je veći od navodne ugovorne kazne - štete za Fio&D) pokazuje iskaz tada zakonskog zastupnika Fio&D, dan na ročištu za glavnu raspravu (predmet Trgovačkog suda u Zagrebu, posl broj P-2161/20, kada je isti dana 25. studenog 2024. godine na zapisnik izjavio:

"Na upit na koji je način plaćena ugovorna kazna društvu Santrade, odgovaram da sam molio to društvo i Agrokor da me se oslobodi obaveza, na što je Agrokor pristao te me oslobodio obveze da mu platim oko 300.000 USD na ime posredničke naknade, a Santrade je također pristao smanjiti iznos tako da sam mu na ime svega platio oko 30.000 ili 40.000 USD uplatom na račun..."

Dokaz: uvid u spis TS Zagreb, P-2161/20
 zapisnik sa glavne rasprave od 25. studenog 2024. godine

Temeljem čega je prvostupanjski sud potpuno arbitrarno (bez ikakvog uvida i saznanja o predmetnoj tražbini), ignorirajući pritom stanje spisa i činjenice koje pravno isključuju osnovanost takve odluke, dao pravo glasa za Meine u iznosu od gotovo 5.000.000 eura, a da pritom na odvjetnik koji je pristupio Skupštini za Meine i druge vjerovnike nije pravo glasa ni tražio.

Priznavanjem prava glasa sud je pogrešno primijenio diskrecijsku ovlast iz čl. 106. st. 4. SZ, a što je u konačnici rezultiralo povredom legitimnih interesa zakonitih vjerovnika.

Pravo glasa dano vjerovnicima čije su tražbine prestale i ranijim vjerovnicima

IX. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijanog Rješenja (toč. 11.3.) lakonski utvrdio da je *"većina vjerovnika pokrenula parnice ili predložila nastavak postupaka"* te potom svim vjerovnicima osporenih tražbina, bez obzira na status parnica za utvrđenje tražbina, priznao pravo glasa. Obzirom da je rok za pokretanje ili nastavak ranije pokrenutih tražbina istekao bitno prije datuma Skupštine, jasno je da je time pravo glasa dano i dijelu vjerovnika čije su tražbine time prestale. Stečajni vjerovnici imaju saznanja o nekoliko takvih slučajeva.

Konačno, na Skupštini je ravnopravno sudjelovao i Mate Petrović, koji je svoju tražbinu ranije otuđio ustupom.

X. **Pogrešno utvrđeno pravo glasa koje izravno utječe na rezultate glasovanja nesporno predstavlja situaciju u kojoj su odluke donesene suprotno zajedničkom interesu svih vjerovnika**, što je temelj za ukidanje odluka prema čl. 108. st. 1. SZ-a, a što potvrđuje i sudska praksa (rješenje VTS RH posl. broj PŽ-4257/2025-3 od 5. studenog 2025. godine).

Dokaz: rješenje VTS RH, PŽ-4257/25 od 5. studenog 2025. godine, prileži spisu

ODLUKE SKUPŠTINE VJEROVNICA

XI. Na Skupštini su donesene sljedeće odluke:

1. Neće se provoditi financijsko vještačenje okolnosti izdavanja tabularne isprave Marini Krajinović (vlasnici obrta Euromont) za poslovni prostor u Zagrebu, Selska cesta 215, u prizemlju, površine 102,11 m²;
2. Ne uskraćuje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za postupanje u stečajnom postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. broj St-1264/21;
3. Ne uskraćuje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za vođenje parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Varaždinu, posl. broj P-118/25;
4. Ne mijenja se odbor vjerovnika i
5. Ne imenuje se novi stečajni upravitelj.

Osim što je sve odluke trebalo ukinuti zbog pogrešno utvrđenog prava glasa, odluke su i same po sebi protivne zajedničkom interesu svih vjerovnika, kako će biti obrazloženo u nastavku:

Izdavanje tabularne isprave Marini Krajinović (vl. obrta Euromont)

XII. Pobijanim Rješenjem sud je odbio ukinuti odluku skupštine da se neće provesti financijsko vještačenje okolnosti izdavanja tabularne isprave Marini Krajinović (vl. obrta Euromont) za poslovni prostor u Zagrebu, Selska cesta 215, u prizemlju, površine 102,11 m².

Sud svoju odluku obrazlaže stavom da je za potraživanje Stečajnog dužnika prema Marini Krajinović s osnove ostatka kupoprodajne cijene nastupila zastara te da je ista "*iskazala dobru volju*" kada je pristala platiti preostali dio kupoprodajne cijene jer je, prema stavu suda, Stečajni dužnik mogao ostati bez ikakvog prihoda od ove nekretnine i bez same nekretnine, pa stoga nema okolnosti koje dokazuju da bi odluka Skupštine kojom nije prihvaćen prijedlog o provođenju financijskog vještačenja bila protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Dakle, sud nije odgovorio na konkretne prigovore o stvarnoj osnovi uplate, postojanju zakupnog odnosa i dokazima o prijeboju, nego se upustio u donošenje arbitrarne odluke.

Ovakav stav prvostupanjskog suda je pogrešan. Obrt Euromont sklopio je Ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine 2005. godine po cijeni od 1.314.256,50 kuna, ali je namiren tek mali dio kupoprodajne cijene (224.710 kuna), dok najveći dio cijene (1.089.555,01 kuna) nije plaćen te se, prema utanačenju stranaka, ugovor smatra raskinutim.

Navedeno potvrđuje i činjenica da je Euromont potom bio u zakupu predmetne nekretnine i uredno plaćao zakupninu za istu do 2013. godine (što Euromont ne bi radio da je bio vlasnik nekretnine). Tražbina prema Euromont u iznosu 28.047,80 eura nije bila razlika kupoprodajne cijene nego potraživanje za nepodmirene zakupnine predmetne nekretnine.

Stečajna upraviteljica izdala je tabularnu ispravu za vrijednu nekretninu nakon što je zakupoprimac platio dug za zakupninu, a ne kupovninu! Kupoprodajna cijena nikada nije ni utvrđena ni plaćena, a nekretnina je predana trećoj osobi, nakon uplate iznosa koji odgovara desetini cijene nekretnine, čime je stečajna masa pretrpjela štetu u stotinama tisuća eura.

Nesporna je činjenica da obrt Euromont 2013. nije imao nikakvih potraživanja prema Industrogradnja grupi d.d. (jer bi potraživanja, da su postojala, bila prijavljena u predstečajnoj nagodbi), a nakon toga nije bilo poslovne suradnje, pa nije ni moglo biti novih potraživanja kojima bi se mogla eventualno prebiti kupoprodajna cijena, sve da je i ugovor ostao na snazi (a nije obzirom da je nakon njega nesporno bio na snazi ugovor o zakupu predmetne nekretnine).

O svim činjenicama, uz prilaganje dokaza, stečajni vjerovnik ISTO Grupa se već detaljno očitovala u podnesku od 22. listopada 2025. godine, što sud sve do danas zanemaruje.

Dokaz: podnesak ISTO Grupe d.d. od 22. listopada 2025. godine, prileži spisu

XIII. Paušalno priklanjanje suda navodima stečajne upraviteljice, bez ikakvog uvida i analize činjenica, pa čak ni navedenog podneska koji prileži spisu (s dokumentima koji dokazuju stanje suprotno onom što stečajna upraviteljica želi prikazati), primjer je postupanja u stečajnom postupku koje sud ima zadatak spriječiti.

Naime, zadatak suda u stečajnom postupku nije utvrđivati činjenice, ali ni iznositi paušalne tvrdnje da se radi o "zastari" i potencijalnoj "dosjelosti" u situaciji kada je vrijedna imovina koja čini značajni dio stečajne mase otuđena za desetinu tržišne vrijednosti, bez da je pritom predložen bilo kakav dokaz za namirenje za koje stečajna upraviteljica tvrdi da se dogodilo.

Prvostupanjski sud je opisanim postupanjem grubo povrijedio dužnost zaštite stečajne mase. Odbijanjem vještačenja izravno se onemogućuje objektivna provjera spornih financijskih okolnosti otuđenja vrijedne imovine dužnika bez protučinidbe, što je očiti primjer povrede zajedničkih interesa stečajnih vjerovnika.

U kontekstu opisane odluke, treba napomenuti da je istu odobrio odbor vjerovnika, čija je jedna od članica Radmila Zirić, ranije članica uprave pravnog prednika Stečajnog dunika, upravo u vrijeme kada je predmetna nekretnina bila u zakupu obrta Euromont. Stoga je Radmila Zirić imala je sve relevantne informacije (što su predlagatelji istaknuli u svom podnesku), ali nije zaustavila izdavanje tabularne isprave, a odbor vjerovnika, baš kao i sud sada, umjesto predloženja dokaza o namirenju temeljem kojih je tabularna isprava izdana, pokušava isto opstruirati.

Obzirom na sve naprijed navedeno, svrha predloženog vještačenja bila je da se objektivno utvrdi je li stečajni dužnik za izdanu tabularnu ispravu primio ugovorenu protučinidbu, jesu li postojale tražbine kojima je navodno izvršen prijeboj te postoji li osnova za zaključak da izdavanjem tabularne isprave nije nastupilo oštećenje stečajne mase. Odbijanje provođenja financijskog vještačenja u okolnostima kada postoje ozbiljne i dokumentirane dvojbe o namirenju kupoprodajne cijene i mogućem oštećenju stečajne mase nije moguće opravdati pozivanjem na povjerenje stečajnoj upraviteljici.

Naime, zajednički interes stečajnih vjerovnika zahtijeva da se takve okolnosti objektivno provjere, osobito kada su žalitelji izrazili spremnost sami predujmiti troškove vještačenja. Sve u svemu sud je zaključio da financijsko vještačenje nije potrebno, iako prethodno nije utvrdio upravo one odlučne financijske činjenice radi čijeg je utvrđivanja vještačenje i predloženo.

XIV. Sud je pobijanim Rješenjem odbio ukinuti odluku Skupštine da se ne uskraćuje suglasnost stečajnoj upraviteljici za postupanje u stečajnom postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. broj St-1264/21.

Sud svoju odluku obrazlaže formalističkim stavom da je obveza stečajnog upravitelja zastupati dužnika, da za to ne treba suglasnost skupštine te da postupanje stečajne upraviteljice može dovesti samo do povećanja stečajne mase, što je izvrtanje razloga zbog kojih su predlagatelji uopće stavili predmetnu točku na dnevni red.

Naime, tražbina koju je pravni prednik stečajnog dužnika imao prema društvu Industrogradnja nekretnine d.o.o. (sada Industrogradnja projekti d.o.o. u stečaju), nad kojim se vodi stečajni postupak (predmet Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-1264/21), planom podjele prešla je na društvo Industrogradnja programi d.d., a sama se stečajna upraviteljica u ovom (i stečajnom predmetu St-1264/21) opetovano izjasnila da ovdje Stečajni dužnik više nije imatelj predmetne tražbine.

Usprkos tome, stečajna upraviteljica pristupila je skupštini vjerovnika u predmetu St-1264/21 održanoj dana 25 studenog 2025. godine i tvrdila da Stečajno dužniku pripada predmetna tražbina i prava koja iz iste proizlaze, iako je svjesna da stečajni dužnik više nije imatelj predmetne tražbine.

Stečajna upraviteljica je na skupštini održanoj u predmetu St-1264/21 i glasovala i to upravo za odluke koje je Trgovački sud u Zagrebu potom ukinuo, a **Visoki trgovački sud RH (u rješenju posl. br. PŽ-60/2026) potom isto potvrdio, jer su odluke bile protivne zajedničkom interesu vjerovnika.**

Ako su odluke bile protivne zajedničkom interesu vjerovnika, uz pretpostavku da je Stečajni dužnik vjerovnik koji je imao pravo sudjelovati na navedenoj skupštini, odluke su bile protivne i interesu Stečajnog dužnika, a takvo postupanje tada je protivno i interesima svih vjerovnika Stečajnog dužnika. Upravo to je pravomoćno utvrđeno, što je prvostupanjski sud ovdje paušalno odbacio.

U protivnom, ako Stečajni dužnik nije vjerovnik niti je imao pravo sudjelovati na navedenoj skupštini, tek je tada trebalo ukinuti odluku i preispitati motive i cilj postupanja stečajne upraviteljice.

Pune informacije radi, društvo Industrogradnja programi d.d. pokrenulo je parnicu radi utvrđenja da je predmetna tražbina planom podjele u cijelosti prešla na navedeno društvo (predmet Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj P-118/25), u kojoj još nije donesena pravomoćna odluka, a čiji će troškovi biti značajni u usporedbi sa vrijednošću stečajne mase.

Slijedom navedenoga, potrebno je jasno razlikovati ovlast stečajne upraviteljice za zastupanje stečajnog dužnika, pitanje postojanja i pripadnosti predmetne tražbine te pravo glasa koje iz te tražbine proizlazi.

Samo utvrđenje tražbine nije dostatna osnova za zaključak da pravo glasa po toj tražbini pripada upravo predniku Stečajnom dužniku u čiju korist je tražbina utvrđena, kada je potom provedena podjela tog društva predmet koje je bila i predmetna tražbina, a bez ocjene pravnih učinaka njezina prijenosa i utvrđenja stvarnog ovlaštenika.

Čak i pod pretpostavkom da je Stečajni dužnik bio ovlašten glasovati, stečajna upraviteljica bila je dužna to pravo ostvarivati radi zaštite njegovih imovinskih interesa.

Stoga je glasovanje iste za odluke za koje je pravomoćno utvrđeno da su protivne zajedničkom interesu vjerovnika u drugom stečajnom postupku zahtijevalo posebno obrazloženje o tome koji je konkretan interes stečajnog dužnika takvim postupanjem stečajne upraviteljice štitila.

Stečajna upraviteljica nije obrazložila kakvu je korist za stečajnu masu namjeravala ostvariti takvim glasovanjem, niti je prvostupanjski sud ispitao opravdanost njezina postupanja, zbog čega je ostalo nerazjašnjeno je li pravo glasa ostvarivala u skladu sa svojom dužnošću zaštite stečajne mase i zajedničkih interesa vjerovnika.

Prvostupanjski sud nije razmotrio navedena odlučna pitanja, već je opravdanost postupanja stečajne upraviteljice izveo iz njezine opće ovlasti zastupanja i činjenice da je tražbina ranije utvrđena.

Time je prvostupanjski sud propustio ispitati dvije samostalne osnove mogućeg nepravilnog postupanja stečajne upraviteljice - je li ostvarivala pravo glasa po tražbini koja stečajnom dužniku uopće pripada te je li, čak i ako je to pravo postojalo, konkretnim glasovanjem postupala u interesu stečajnog dužnika i njegovih vjerovnika.

Sud ne može opravdanost postupanja stečajne upraviteljice temeljiti na mogućnosti povećanja stečajne mase namirenjem tražbine, a da prethodno nije razmotrio pripada li ta tražbina uopće stečajnom dužniku, osobito kada je upravo njezina pripadnost predmet zasebnog sudskog postupka.

Posljedično, sud nije dao dostatne razloge za zaključak da osporena skupštinska odluka nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika u smislu članka 108. stavka 1. SZ.

Odbor vjerovnika

XV. Sud pogrešno utvrđuje kada navodu da je postojeći odbor vjerovnika sastavljen sukladno čl. 96. st. 2. Stečajnog zakona. Predstavnik prijašnjih radnika u odboru je Radmila Zirić-Martinjak, koja uopće nije predstavnik radnika u smislu zakona, već bivša članica uprave pravnog prednika Stečajnog dužnika, CERP nije među vjerovnicima s najvišim tražbinama, a SKDD d.d. nije među vjerovnicima s malim tražbinama.

Odbijanjem povećanja broja članova i izbora legitimnih predstavnika vjerovnika, sud održava sastav odbora vjerovnika, a koji **zasada isključivo služi za odobravanje odluka stečajne upraviteljice**, tj. moguće pogodovanje istoj obzirom je **članove birala ona sama**.

Žalitelji su ukazali da postojeći odbor vjerovnika u svojem dosadašnjem radu služi za odobravanje prijedloga stečajne upraviteljice, zbog čega se opravdano postavlja pitanje ostvaruje li Odbor svoju nadzornu funkciju ili se njegova uloga svodi na formalno odobravanje odluka stečajne upraviteljice.

Odbor vjerovnika nije tijelo osnovano radi odobravanja volje stečajne upraviteljice, već radi nadzora nad njezinim radom i zaštite zajedničkih interesa vjerovnika. Njegova djelotvornost ne mjeri se brojem održanih sjednica, nego sadržajem provedenog nadzora, preispitivanjem predloženih odluka i zaštitom stečajne mase od neopravdanih raspolaganja.

Stoga pozivanje prvostupanjskog suda na jedanaest održanih sjednica i urednu komunikaciju sa stečajnom upraviteljicom ne predstavlja odgovor na prigovore žalitelja. Naprotiv, trebalo je ispitati koje je odluke odbor vjerovnika donosio, na temelju kojih podataka, jesu li pojedini prijedlozi upraviteljice kritički preispitivani i jesu li poduzimane radnje radi zaštite imovinskih interesa vjerovnika.

Žalitelji ne osporavaju samo formalni sastav odbora vjerovnika, već njegovu stvarnu reprezentativnost, neovisnost i sposobnost djelotvornog nadzora nad postupanjem stečajne upraviteljice, a radi zaštite stečajne mase. Što jasno pokazuje gornji primjer izdavanja tabularne isprave kada je odbor vjerovnika paušalnim izjavama štitio stečajnu upraviteljicu, a nije ni pokušao dati bilo kakvo obrazloženje skupštini vjerovnika.

Sud nije ispitao odgovara li postojeći sastav odbora stvarnoj strukturi vjerovnika i njihovih tražbina, već isključivo iz članstva pojedinih osoba izveo zaključak o zakonitosti njegova sastava, ne dajući razloge zbog kojih su upravo te osobe odgovarajući predstavnici vjerovnika.

Jednako tako, prvostupanjski sud nije dao stvarne razloge zbog kojih je odbijeno proširenje Odbora na pet članova. Predloženo proširenje omogućilo bi uključivanje dodatnih predstavnika vjerovnika, širu zastupljenost različitih vjerovničkih interesa i djelotvorniji nadzor nad raspolaganjem stečajnom masom. Sud nije objasnio zbog čega takvo proširenje ne bi bilo opravdano, niti je usporedio njegove moguće učinke sa zadržavanjem postojećeg sastava.

Žalitelji ističu da sami u ovom stečajnom postupku **raspolazu sa tražbinama u iznosu od gotovo 7 milijuna eura** (uključujući i tražbine koje su im ustupljene od strane preko 100 vjerovnika čije su tražbine u ovom postupku utvrđene). Nasuprot tome, tri člana odbora vjerovnika drže tražbine u ukupnom iznosu od **1,2 milijuna eura**. Žaliteljima nije omogućeno da proširenjem odbora vjerovnika dobiju barem jednog člana odbora, niti je sud obrazložio temeljem čega je zaključio da takvo proširenje odbora vjerovnika nije u interesu svih vjerovnika.

Nije odlučno samo pitanje je li postojeći odbor vjerovnika formalno imenovan u skladu sa zakonom, već i pitanje - je li odluka o odbijanju njegove izmjene i proširenja, u okolnostima konkretno iznesenih prigovora, protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Žalitelji smatraju da je prvostupanjski sud zamijenio ispitivanje zakonitosti, reprezentativnosti i djelotvornosti odbora vjerovnika opisom njegova sastava i aktivnosti, iako se zajednički interes vjerovnika ne štiti samim postojanjem Odbora, nego njegovom sposobnošću da neovisno nadzire upravljanje stečajnom masom.

Stečajna upraviteljica

XVI. Prvostupanjski sud je pobijanim Rješenjem pogrešno i neosnovano odbio ukinuti odluku Skupštine kojom je odbijen prijedlog Stečajnih vjerovnika za imenovanje novog stečajnog upravitelja.

Naime, sud u obrazloženju navodi da nema zakonskih razloga za smjenu, odnosno da stečajna upraviteljica Ivana Kalkan postupa u okviru svojih zakonskih ovlasti i da svoju dužnost obavlja savjesno.

Ovakav zaključak suda nastavak je, po mišljenju Stečajnih vjerovnika, **zanemarivanja niza teških povreda koje je stečajna upraviteljica učinila u ovom postupku**. Imenovanje novog stečajnog upravitelja Stečajni vjerovnici nisu predložili iz hira ili subjektivnog nezadovoljstva, već kao nužnu i hitnu mjeru zaštite stečajne mase.

Stečajna upraviteljica ne obavlja svoju dužnost u skladu s pažnjom dobrog stručnjaka, već postupa samovlasno, svojim postupanjem pogoduje trećim osobama, a na štetu stečajnih vjerovnika, kako su Stečajni vjerovnici već opetovano iskazivali u ovom predmetu, kao i prijavi Ministarstvu pravosuđa, radi postupanja stečajne upraviteljice protivno odredbama Etičkog kodeksa stečajnih upravitelja, o kojoj još nije pravomoćno odlučeno.

Kada skupština vjerovnika, pod utjecajem nezakonito utvrđenog prava glasa, odbije imenovati novog upravitelja unatoč opisanom postupanju, sud je sukladno čl. 108. st. 1. SZ bio dužan po službenoj dužnosti i u cilju zaštite zakonitosti ukinuti takvu odluku. Održavanje ovakvog stanja izravno je protivno zajedničkom interesu svih vjerovnika, pa je odluka suda da potvrdi ostanak upraviteljice neutemeljena.

POSTUPANJE UREDUJUĆE SUTKINJE

XVII. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi:

*"Ono što je u zajedničkom interesu svih vjerovnika je djelotvorno postupanje po pravilima Stečajnog zakona, a koja **podnositelj zahtjeva za ukidanje skupštinskih odluka opstruira, protiveći se redom svim skupštinskim odlukama na održanim skupštinama u ovome stečajnom predmetu**, pri čemu se napominje da se ovaj stečajni postupak nalazi u fazi svoga okončanja budući da je sva likvidna imovina dužnika unovčena i potrebno je poduzimati radnje radi zaključenja postupka, a ne one kojima bi se produžilo trajanje samog postupka."*

Žalitelji posebno osporavaju navedeno obrazloženje jer se njime ostvarivanje zakonom priznatih procesnih prava stečajnih vjerovnika kvalificira kao opstrukcija stečajnog postupka.

Posebno je neprihvatljivo da sud, odlučujući upravo o zahtjevu za ukidanje skupštinskih odluka, podnositeljima tog zahtjeva pripisuje opstrukciju zbog korištenja pravnog sredstva o kojem je dužan nepristrano odlučiti.

Takvo obrazloženje otvara ozbiljno pitanje je li sud osporene odluke ocjenjivao isključivo prema zakonskim pretpostavkama iz članka 108. stavka 1. Stečajnog zakona ili je na njegov zaključak utjecala i negativna ocjena procesnog ponašanja žalitelja.

Posebno jer sud optužuje žalitelje, a istovremeno ne nalazi spornim što u situaciji u kojoj *"je potrebno poduzimati radnje radi zaključenja postupka"* stečajne upraviteljica vodi Stečajnog dužnika u nove parnice u kojima nije dokazala niti može dokazati interes za Stečajnog dužnika.

XVIII. Dodatno i važno - pozivanje prvostupanjskog suda na potrebu hitnog okončanja ovog stečajnog postupka valja razmotriti i u kontekstu dosadašnjeg postupanja samog suda, što potvrđuje kronologija postupanja u ovom predmetu:

Dana 16. prosinca 2025. godine podnesen je obrazloženi zahtjev za sazivanje skupštine vjerovnika, dopunjen 18. prosinca 2025. godine, dok je skupština održana tek 4. ožujka 2026. godine, odnosno znatno nakon proteka roka od 30 dana propisanog člankom 104. st. 2. SZ.

Novi zahtjev podnesen je dana 26. svibnja 2026. godine, da bi sud 23. lipnja 2026. godine zatražio njegovu dopunu, koja je dostavljena 7. srpnja 2026. godine, da bi zaključak o sazivanju skupštine donesen tek 13. kolovoza 2026. godine, a skupština održana 10. rujna 2026. godine, ponovno znatno izvan rokova određenih zakonom.

Jednako i sa donošenje pobijanog Rješenja nakon zahtjeva za ukidanje odluka Skupštine.

Navedena kronologija zahtjeva ocjenu poštivanja zakonskih rokova i razloga za protek toliko vremena između zahtjeva vjerovnika i postupanja suda.

Nije prihvatljivo da se odgovornost za trajanje postupka paušalno pripisuje vjerovnicima koji se koriste zakonom priznatim procesnim ovlaštenjima, bez konkretno utvrđene zlouporabe tih prava. Upravo suprotno takvo obrazloženje dodatno dovodi u pitanje pravilnost ocjene osporenih skupštinskih odluka i predstavlja razlog za preispitivanje pobijanog Rješenja.

Zajednički interes vjerovnika nije samo što brže okončanje stečajnog postupka pod svaku cijenu, već njegovo okončanje u skladu sa zakonom, uz pravilno utvrđivanje prava vjerovnika i zaštitu stečajne mase

XIX. Konačno, Stečajni vjerovnici navode i da prvostupanjski sud do danas nije postupio po ukidnom rješenju VTS RH, PŽ-257/25, u okviru kojeg je dobio slijedeću uputu:

"U ponovljenom postupku sud će, imajući u vidu odredbe materijalnog prava na koje je ukazano ovim ukidnim rješenjem, odlučiti o prijedlogu za sazivanje skupštine vjerovnika upućenom još 20. siječnja 2025., te će ponovno ocijeniti prijedlog vjerovnika na skupštini održanoj 19. rujna 2025. za ukidanje svih odluka donijetih na toj skupštini kao protivnih zajedničkom interesu vjerovnika, pri čemu ovaj sud izražava shvaćanje da se u slučaju pogrešno utvrđenog pravo glasa na skupštini vjerovnika može smatrati da su odluke koje su donijete uz

pogrešno priznato pravo glasa suprotne zajedničkom interesu vjerovnika, koji bi s pravilnim utvrđenim pravom glasa mogli utjecati na drugačije donošenje odluka na skupštini vjerovnika. Stoga će prvostupanjski sud u ponovljenom postupku pri odlučivanju o prijedlogu za ukidanje skupštinskih odluka provjeriti jesu li odluke donijete na skupštini protivne zajedničkom interesu vjerovnika i s obzirom na pravilnost primjene odredbe članka 106. SZ-a i o tome donijeti novu odluku u kojoj će dati jasne razloge o svim odlučnim činjenicama na koje je ukazano ovim ukidnim rješenjem."

Da je prvostupanjski sud postupio sukladno dobivenoj uputi, te odlučio o prijedlozima vjerovnika, u međuvremenu bi o svim spornim stavovima i postupanjima (koja se i dalje ponavljaju) vrlo vjerojatno već bilo pravomoćno odlučeno.

XX. Prvostupanjski sud nastavlja postupati suprotno odredbama materijalnog prava i protivno temeljnim načelima stečajnog postupka (bez obzira na opetovane ukidne odluke VTS RH):

- proizvoljno i arbitrarno utvrđujući pravo glasa vjerovnika, bez ikakvih objektivnih kriterija (jer samo prisustvovanje skupštini vjerovnika ne može biti kriterij za dodjelu prava glasa);
- neuredno vodeći evidencije o vjerovnicima i njihovim tražbinama (bez praćenja stanja parnica na koje su vjerovnici upućeni radi utvrđenja ili osporavanja svojih tražbina);
- upuštajući se u arbitrarno i paušalno odlučivanje po zahtjevima vjerovnika za utvrđivanje njihovih prava (koji zahtjevi nisu dopušteni u stečajnom postupku);
- u bitnom nepoštujući rokove precizno određene Stečajnim zakonom i
- vršeći pritisak na vjerovnike (paušalnim navodima o njihovoj opstrukciji postupka).

XXI. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnici **predlažu drugostupanjskom sudu da ukine pobijano rješenje te predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu pred drugim sucem pojedincem.**

ISTO Grupa d.d.
ISTO Upravljanje d.o.o.
ISTO Nekretnine d.o.o.
ISTO Servis d.o.o.
ISTO Usluge d.o.o.
Cipela broj 42 d.o.o.

JOSIP
GALINEC

Digitally signed by
JOSIP GALINEC
Date: 2026.10.12
23:48:52 +02'00'